

לא סומך על ועדת וינוגרד

מסקנות וינוגרד לא חשובות. אריה אבנרי במשרדו

ר"ר עמותת אומ"ץ אריה אבנרי כבר מוכן למאבק הציבורי שאחרי פרסום דו"ח וינוגרד. הוא מבטיח לשלוח שפנים נוספים מהכובע בכל הנוגע לראש הממשלה - ומוציא על כך שבישראל לא ממש רוצים להתנער מהשחיתות

פרסום דו"ח הכינים של ועדת ר-י נטו לא מציא מגרדו את אריה אבנרי, יו"ר עמותת אומ"ץ. הוא לא נוהג הרבה קדימה לוועדה הזו ולדעתו אין בה תועלת. "זו ועדה שטילה בחטא, ואין לה שיניים", הוא אומר. "עד לפני הקמת ועדת וינוגרד נהגו אומ"ץ, עמותת אומ"ץ, עתירה לבג"ץ בדרישה להקים ועדת חקירה ממלכתית. במקום ועדת חקירה ממלכתית קרה מה שלא צריך היה צריך לקרות, אלא מה שאולמרט רצה. הוראיה היא שאולמרט אמנם אומר מהפה ולחוש שהוא יאמץ את המסקנות, אבל ברור שהוא לא ימלא את רגלו. זה היה צפוי מראש, דענו שאולמרט לא יחפז, אלא יעשה הכל כדי לשכנע את מסקנות הוועדה".

מה התברר בין ועדת וינוגרד לבין ועדת חקירה ממלכתית כמו שרשמנו? "הוועדת חקירה ממלכתית יש תוקף אמיתי. היא כמו בית משפט, מתקיים בה דין עדות בשטובה. אם אתה משיך בעדותך, אפשר להעמיד אותך לדין על עדות שקר. כשאלמרט הקים במקום ועדת חקירה ממלכתית את הוועדה וי"ר נהג, אמרת: 'לא ייתכן שתתחקר ימנה את חוקרי'. לכן, עכשיו עם פרסום דו"ח וינוגרד, עמותת אומ"ץ החליטה להידחם למאבק הציבורי, הציבורי ישתתף בהפני נה המגזית נגד אולמרט במטרה לעודד את העם. פרשיות אולמרט עדיין לא הסתיימו. יש לנו באומ"ץ, בצנרת, תרשה לי לומר 'צנרת הכיוב', עוד פרשות שנפרסם בקרוב. רק בימים אלה פגש במכתב למוח, ובקישנו שיעמיד את אולמרט לדין על עבירות חדשות".

איך עוצרים את זה? עמדתה כמו אומ"ץ תצליח?
"אני רואה סוף סוף פרי לעמלי. פרי באישים, צריך לומר. סוף סוף אנשים וחסדים אותי ברחובות האומרים: צדק. אני גם רואה את זה במקרים. סוף סוף השחיתות קיבלה מקום בתשומת הלב הציבורית".

למה דווקא עכשיו?
"אני עוסק בשחיתות כבר 35 שנה. והבדל בשחיתות בין היום לאו הוא ענק. או, כשהיה מדובר בשחיתות הכוונה הייתה לשחיתות מוסרית. זאת אומרת לקוח לטובת הסתדרות, לקוח למקורות, לקוח לסולל כונן. ממש הוכח זה הפך לשחיתות אישית. לכיס. עד שהגענו לאיש הכי מושחזת במדינה, זה אולמרט. תבין, שרון לפחות עשה גם דברים למען המדינה. עשה דברים. אולמרט לא עשה שום דבר. מגיל עשרים הוא דוגארו לכיס שלו. אני ראינו איך הוא צמח, אני מכיר אותו. ככתב-יועץ, אני אדם שידע לצפות במנהיג. כתבתי בחיי תמישה ספרי ביוגרפיה, על פגוש ספר, על יעקב לוינסקי, על אבנר. הם שפירא, על דוד לוי, על אלכס פישמן לאחריהם. אני יודע לנתח איך אדם צומח, ואני צופה באולמרט שנים רבות".

לוחם בשחיתות כבר 35 שנים
באתי לפגוש את אריה אבנרי במשרדו ודי עמותת אומ"ץ בתל אביב המספרים בדברים תיקים של נשאים בטיפול. אחד הדברים, ללא שם עליו, מטעמי עדיפות החשאיות, הוא חדרו שלו. השולחן מלא במכתבים שאורחים כותבים לעמותת אומ"ץ ומתלוננים על שחיתות. העמך זה פונה לקבלת תגובות, ובמקרים רבים, פונה לבית המשפט.

אתה לא מנסה ברביץ' שאנחנו מדינת מושחתות?
"אנחנו באמת מדינה מושחתת עד היסוד. לצערי הרב. אני כמעט לא מכיר גוף ציבורי במדינה שלא דבק בו מושחתות ברמה זו או אחרת. קח את צה"ל והש"ס והשב"כ וקוץ קיימת, והמסותר רות העזריות והממשלה והאמנות והספרט והאנטיביטוטיות, לא תמצא סיקום שלא נוגע ברמה זו או אחרת של שחיתות. הייתי כמה חודשים חבר תהלת שבי"ל, זה גוף באנטיביטוטות תל אביב שפרושו שמו הוא שקיפות בינלאומית לישראל. הגוף שפרסם פעם בשנה את מדד השחיתות

אומ"ץ רחפנית" של עוזי ויין, משפט פר מבי ציבדי לאהוד אולמרט. אריה אבנרי היה עד התביעה הראשי. זה היה משפט עם קטגור נעו"ר, ר"ד חיים משגב, סגור, וע"ד יעקב רובין) חברי מושבעים. המגזת היה דן מרגלית. מותרת כתב התביעה משפט ציבורי נגד ראש הממשלה מר אהוד אולמרט. וכך פתח כתב התביעה: "ראש הממשלה מר אהוד אולמרט עומד לדין בגין התנהלות אישית וציבורית בלתי ראויה, בלתי מוסרית ובלתי אחראית. התנהלות זו גורמת להשחתת המדינה ברמה המוסרית, לפגיעה חמורה בחזקת שנה ולפגיעה במוראל הציבורי. ראש הממשלה אינו ממלא את אחריותו המיניסטרילית והפוליטית, מפר את הכתותו לכבוד, ובוגד באמונו".

סעיפי האישום נמנים בהמשך אחד לאחד. וכוללים אישום במינויים פר ליטיים בלתי ראוים, שכירת שיאים של שילוב בין הון ושלטון, קידום אלי הון, פגיעות בשלטון החוק, התנהלות עד היום פסיים בלתי מוסרית, חוסר יע" המצדקות, מלבד הפגים, חוסר יע" לוח, חוסר יחס והם משיכים לחוות את היום פסיים בלתי מוסרית, גם כתיבת ספרים, עכשיו אני כותב את הספר הגדול של חיי "זעקי ארץ מושחתת". מדובר בביוגרפיה של אהוד אולמרט. בהתחלה רציתי לקרוא לה "המתוך". אבל בגלל שאולמרט הוא סמל השחיתות של כל המדינה, ואותו מעניין איך הוא השחית את המדינה, אני אקרא לספר "זעקי ארץ מושחתת". הבעיה היא שאין מרל שמר כן להציג את זה לאור. פחדים מתביעות דיבה. לא טרא, אסמן את הספר מכספי הפרס לביקורת התקשורת שקיבלתי השנה".

משפט ציבורי לראש הממשלה
לאחרונה התיקים בתל אביב, ביחית

אנחנו מדינים על ספר שקמדת לפר" מספר על השיר אכירם שפרסם ב-1989, ואו קיבלת ציור עיטוב מבית המשפט? עיכבו את התוצאת הספר יותר משנתיים. בית משפט בראשות השופט רונני רד, אהוד וינוגרד שהיום הוא ראש ועדת וינוגרד. לכן אין לי שום ציפיות מהוועדה הזו. אני מכיר אותו היטב. הוא עיכב את פרסום הספר, ועד שהגעתי לכית המשפט העליון זה לא התקדם".

לא היו נגדך תביעות דיבה?

"זהו. ועשיתי עכבר תעוזה של 22 תביעות רובה שהוגשו נגדי. אתה יודע, אני האדם היחיד במדינה שנלחם כשחי תות בכל המישורים. האיסרה המקובלת היא 'להרוג תורכי ולטח'. אבל אני פועל בכל המישורים יחד. גם כתיבה עיתונאית, גם טיפול בתביעות ותלונות, גם כתיבת ספרים, עכשיו אני כותב את הספר הגדול של חיי "זעקי ארץ מושחתת". מדובר בביוגרפיה של אהוד אולמרט. בהתחלה רציתי לקרוא לה "המתוך". אבל בגלל שאולמרט הוא סמל השחיתות של כל המדינה, ואותו מעניין איך הוא השחית את המדינה, אני אקרא לספר "זעקי ארץ מושחתת". הבעיה היא שאין מרל שמר כן להציג את זה לאור. פחדים מתביעות דיבה. לא טרא, אסמן את הספר מכספי הפרס לביקורת התקשורת שקיבלתי השנה".

משפט ציבורי לראש הממשלה
לאחרונה התיקים בתל אביב, ביחית

פה היו תמיד וגים מוגנים, שלא פוגעים בהם. בתקופת אהרון ברק כיועץ משפטי לממשלה החלה תקופה בה העמידו לדין את יודין ואחרים, או גם רבין התפטר. אבל מראשית שנות השמונים חלה הפוגה בטיפול בשחיתות, החלה השחיתות של הליכוד, היה קיוו של שחיתות. חר לי ואחרת לך. השחת לי ואשחת לך. היום כשאני מופיע בהוצאות, ושואלים אותי תגיד, יש מנהיגים לא מושחתים? אני אומר: עלי לחפש אותם. אני מזכיר את מנחם בגין, ואו מגיעים לציפי לבני. ציפי נחשבת לנקודה. אני לפעמים מתלבט, האם היא באמת ראויה לתואר המנהיגה הכי קריה, אבל יחסית לאחרים כן. בכל זאת, נתתי לה כעבר את פרס אומ"ץ".

איך אתה פועל כנגד השחיתות?
שנים רבות פעלת בעיתונאי, כתבת, כמו מל אודי. מה עכשיו?
"מצעירותי, תמיד עקבתי בעניין רב אחרי הפעילות של 'שורת המתנדבים', תנועה שפעלה בשנות החמישים. ושבתה חיים אחרי כמה זמן, ורשמתי את זה לפני. הייתי עיתונאי חוקר ב"דיועות אתונות". יותר טוב, פחות טוב, עשיתי את העבודה. ראיתי שלא כל מה שכתבתי עשה רושם. אני לא מדבר על הפסילות של העיתון. למדתי מהר שחלק מהתחקירים שלי מתפרסמים, חלק לא מתפרסמים. אתה יודע איך זה הולך בעיתון. אני מדבר על התחקירים שהתפרסמו, ולא שיש הרבה. יום אחד תפסתי את עצמי ואמרתי לאו צמתי: ראה, צריך לעשות משהו. ואני באה פרשת "גובד". מדינתו לפרסם ספר שבו אחשופ פרשת שחיתות בעני, והנה מתחמים לי את הפה, ואין מג".

אתה אומר שבפעם גם בתחילת המדינה נהנת שחיתות. מה קרה אז פועל יותר או אולי היה פחות ממה לקרוא? גם אז הייתה שחיתות, אבל היה צריך להתאמץ כדי לגלות אותה. היום היא כבר תחת כל עץ רע, צריך לעשות משהו. ומה הטעות שלי? מה שחשבתי והעניש אצלט אינו כמו בכל מדינה מתוקנת אחרת. בכל מדינה אחרת, פוליטיקאים מושחתים נמצע.